

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 37/18
Λουξεμβούργο, 10 Απριλίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-191/16
Romano Pisciotti κατά Bundesrepublik Deutschland

Ένα κράτος μέλος δεν οφείλει να εφαρμόζει υπέρ κάθε πολίτη της Ένωσης που έχει κυκλοφορήσει εντός αυτού την ισχύουσα για τους δικούς του υπηκόους απαγόρευση εκδόσεως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες

Εντούτοις, το προς ο η αίτηση κράτος μέλος οφείλει, πριν εκδώσει τον πολίτη αυτόν, να παρέχει στο κράτος μέλος καταγωγής του τη δυνατότητα να ζητήσει την έκδοσή του στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως

Ο Romano Pisciotti, Ιταλός υπήκοος, κατηγορήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για συμμετοχή σε αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπράξεις στον τομέα της πωλήσεως θαλάσσιων σωλήνων. Συνελήφθη στη Γερμανία κατά την ενδιάμεση στάση της πτήσεώς του από τη Νιγηρία προς την Ιταλία. Βάσει της Συμφωνίας ΕΕ-ΗΠΑ σχετικά με την έκδοση, εκδόθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες όπου, ακολούθως, καταδικάστηκε σε χρηματική ποινή και σε στερητική της ελευθερίας ποινή δύο ετών.

Ο R. Pisciotti άσκησε αγωγή ενώπιον του Landgericht Berlin (πρωτοβάθμιου περιφερειακού δικαστηρίου του Βερολίνου, Γερμανία) με αίτημα να υποχρεωθεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να του καταβάλει αποζημίωση. Κατά την άποψή του, η Γερμανία παραβίασε το δικαίωμα της Ένωσης και, ειδικότερα, τη γενική αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, αρνούμενη να εφαρμόσει προς όφελός του την προβλεπόμενη από τον Θεμελιώδη Γερμανικό Νόμο απαγόρευση εκδόσεως που ισχύει για κάθε Γερμανό υπήκοο.

Το Landgericht Berlin υπέβαλε συναφώς προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει καταρχάς ότι η περίπτωση ενός πολίτη της Ένωσης όπως ο R. Pisciotti [ο οποίος αποτέλεσε αντικείμενο αιτήσεως εκδόσεως προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και συνελήφθη, με σκοπό την ενδεχόμενη εκτέλεση της αιτήσεως αυτής, σε κράτος μέλος (Γερμανία) άλλο από αυτό της ιθαγένειάς του (Ιταλία)] εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης εφόσον ο πολίτης αυτός, πραγματοποιώντας ενδιάμεση στάση στη Γερμανία κατά το ταξίδι επιστροφής του από τη Νιγηρία, άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας εντός της Ένωσης και η αίτηση εκδόσεως υποβλήθηκε στο πλαίσιο της Συμφωνίας ΕΕ-ΗΠΑ. Το γεγονός ότι, κατά τη σύλληψή του, ο R. Pisciotti ήταν απλώς διερχόμενος από τη Γερμανία είναι εν προκειμένω άνευ σημασίας.

Το Δικαστήριο αποφαινεται επίσης ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, **το δικαίωμα της Ένωσης¹ δεν εμποδίζει το προς ο η αίτηση εκδόσεως κράτος μέλος (Γερμανία) να διακρίνει, βάσει κανόνα του συνταγματικού δικαίου, μεταξύ των υπηκόων του και των υπηκόων άλλων κρατών μελών και να επιτρέπει την έκδοση αυτή ενώ απαγορεύει την έκδοση των δικών του υπηκόων, εφόσον έχει παράσχει προηγουμένως στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του οποίου την ιθαγένεια έχει αυτός ο πολίτης (Ιταλία) τη δυνατότητα να ζητήσουν την έκδοσή του στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και το τελευταίο αυτό κράτος μέλος δεν έχει λάβει κανένα σχετικό μέτρο.**

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η Συμφωνία ΕΕ-ΗΠΑ παρέχει, καταρχήν, στα κράτη μέλη την ευχέρεια να επιφυλάσσουν, βάσει διατάξεων διμερούς συνθήκης (όπως η Συνθήκη εκδόσεως

¹ Η απαγόρευση κάθε διακρίσεως λόγω ιθαγένειας και το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας κάθε πολίτη της Ένωσης.

Γερμανίας-Ηνωμένων Πολιτειών) ή κανόνων του συνταγματικού τους δικαίου (όπως ο Θεμελιώδης Γερμανικός Νόμος), ειδικά καθεστώς στους υπηκόους τους απαγορεύοντας την έκδοσή τους.

Είναι αληθές ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η άνιση μεταχείριση που συνίσταται στη δυνατότητα εκδόσεως ενός πολίτη της Ένωσης ο οποίος είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους (όπως ο R. Piscioti) συνεπάγεται περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας.

Εντούτοις, όπως έχει αναγνωρίσει το Δικαστήριο², ο σκοπός της αποτροπής του κινδύνου αιμωρησίας των προσώπων τα οποία έχουν τελέσει ποινικό αδίκημα αποτελεί θεμιτό σκοπό που μπορεί, καταρχήν, να δικαιολογήσει έναν τέτοιο περιορισμό.

Απαιτείται, όμως, να είναι το επίμαχο μέτρο αναγκαίο για να επιτευχθεί ο σκοπός αυτός ο οποίος πρέπει να μη μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικό μέτρο, όπως η παράδοση του πολίτη της Ένωσης στο κράτος μέλος καταγωγής του, εφόσον αυτό έχει δικαιοδοσία να ασκήσει δίωξη κατά του προσώπου αυτού, στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, για τις ίδιες πράξεις για τις οποίες κατηγορείται στην αίτηση εκδόσεως.

Εν προκειμένω, οι προδικαστικές αρχές της Ιταλίας ενημερώθηκαν για την κατάσταση του R. Piscioti πριν από την εκτέλεση της επίμαχης στην κύρια δίκη αιτήσεως εκδόσεως, χωρίς να εκδοθεί από τις ιταλικές δικαστικές αρχές ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως έναντι του προσώπου αυτού. Συνεπώς, το δίκαιο της Ένωσης δεν εμποδίζει την έκδοση του R. Piscioti στις Ηνωμένες Πολιτείες.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

² Απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2016, Petruhhin, [C-182/15](#), βλ. επίσης AT αριθ. [84/16](#).